

bogata gospa. K nam prihajajo navadno gostje vseh ver, pa eni so bolj mrzli, kakor drugi, če je treba Boga častiti. Večidel vidimo v kapeli roki v zadi sklenjeni, oči pa letajo po vseh kotih in osebah, krščanskega duha ni poznati pogosto. Čudno pa tudi zelo dobro se nam je tedaj zdelo, ko smo videli, kako vé prav imenitna gospá Boga moliti. Vsa njena obleka je bila dragocena, svetla svila. Kakor je obleka imenitna, je bilo tudi njeno srce žlahno, boga-boječe. Skoro vsaki den od sredine julija do sredine septembra hodila je s svojo služabnico k sv. meši in sv. obhajilu. Kaj je bilo njej mar, da se ji posvetneži posmehujejo in pravijo: Molitva je le za priprosto, neumno ljudstvo, ki nima druge tolažbe, kakor da leta v cerkev. Ona je bila prepričana, da ji ne more potrebne tolažbe dati ne njeno veliko bogastvo, denar in posestva, ampak da si mora dušnega miru iskati le tam, kjer se v resnici najde. Takega miru pa v resnici potrebuje ta imenitna gospa. Na Angleškem se je spoznala, tako pripoveduje njena služabnica, pred 21 leti s svojim sedanjim možem. Bil je protestant in hotel jo je vzeti. Ona mu je pa svojo roko le pod tem pogojem obljubila, da bo katolik. Rekel ji je, da se bo to vsaj v 6 letih zgodilo. Začela je že takrat Boga za njegovo spreobrnjenje moliti in to dela vedno do današnjega dneva. Akoravno pa ne kaže mož še zdaj v zakonu volje se kedaj spreobrniti, vendar ne odneha žena zanj moliti. Ne moti je v pobožnosti ne množica let, tudi ne skopari z denarjem, srčno vdana v božjo voljo. Zgodi se tvoja volja, o Gospod! Hodila je skoraj k vsem sosednjim cerkvam in se je goreče priporočala priprošnjam Matere božje in velikim svetnikom. Pisatelj teh vrstic jo je sam videl, kako pridno je molila sv. rožni venec in poklekovala pred posamezne oltarje. Tudi je dajala lepe krajcarje v cerkvene zakladnice. Ta gospa je res sama imela dušno tolažbo in tem večje zasluženje, ker je nas druge s svojim zgledom vlekla do boljše molitve.

**Iz Središča.** (Opazke.) [Konec.] Proti koncu svojega spisa g. R. stariše opominja, naj stopijo po božji službi k učitelju povpraševati po svojem otroku. To je vse hvale vredno. Nikakor pa se ne moremo strinjati s tem, kar pravi v naslednjem od besede do besede: „Pa tudi o drugih rečeh lahko učitelja za svet vprašate. Mnogokrat, recimo pri volitvah, ko bi morali storiti kot državljani svojo dolžnost, ne veste, kako bi se ravnali. Idite k učitelju, on vam bo prav svetoval. Saj vam za to ne bomo niti toliko računali, koliko plačate, recimo za krst, ali pa za kak kratek pogovor advokatu. Recite mu samo, če ne boste pozabili, „Bog vam plati!“ itd. Gospod Rakuša, kaj si pa mislite vi? Vi tukaj govorite tako splošno, kakor bi bili vsi učitelji brez izjeme največji narod-

njaki. In vendar se je lani, po tisti učiteljski seji slabega spomina v Ormožu, pri kateri je kaj nadepoln mladič M—n svoje nemčurske burke in neumnosti v prisotnosti glasovitega Rannerja kvasil, pravilo po celem Ormoškem okraju, da sta samo dva ali trije učitelji narodni. Vsi drugi so namreč enosložno prikimali ali pa molčali. Takošnji gospodje tedaj naj svetujejo našim kmetom v eminentno narodnih rečeh, kakoršnje so pri nas skoro vse volitve? No, potem pa res pridemo daleč! Mislim pa g. R., da ste izprevideli, da ste ta stavek presplošno napisali. Če bi vi to povedali o svoji osebi, prav radi bi vam verjeli, ker vas poznamo. Tako pa, kakor ste jih napisali, ne zamerite, ne gre. — Ker pa smo uže toliko povpraševali, ne moremo si kaj, vam g. R., še dati eno vprašanje. Kje za Boga pa ste vi izvedeli, da si mašnik za „sv. krst“ kaj računijo? Ali ne veste, da se sv. krst, kakor vsaki drugi zakrament, podeljuje brezplačno?! Bog si vedi, kaj vam je spravilo to ponesrečeno „frazo“ s peresa. Kolikor vem, še si celó naši narodni odvetniki ne računijo za kratke pogovore, tem manje pa č. duhovščina za to, za kar si računati ne sme. Ta stavek, če ne razžaljuje obeh stanov, vendar skoro gotovo duhovskega. Mi Slovenci pa bomo svoje duhovnike branili, in to tudi proti narodnjakom, če bi jih ti morebiti napadali. Kajti recí kdo, kar hoče, naša duhovščina še vendarle največ stori za nas, za naš narod. Gotovo bodo kmetje bolje storili, ako pred volitvo gredó vprašat svojega duhovnika, kateremu se ni treba bati izgube petletnih priklad, kakor pa če to storé pri marsikaterem dvomljivem g. učitelju (vsaj našega okraja). Če pa ste morebiti, g. R., napisali ta stavek iz nevednosti, tedaj vam povem to-le: Tisti krajcarji, ki se plačujejo po krstu, ne plačujejo se za krst, ampak za upisovanje v krstno knjigo. Če pa ta svota znesa v teku jednega leta nad 30 gld., je zaračunjena v fasisi. Za „krst“ se tedaj ne plačuje, a tudi zastonj se duhovnikom ne dajejo tisti krajcarji, morebiti kot kakšen „trinkgeld“, ampak zaračunjeni so mu v plači. To gospod, da se boste drugokrat vedeli ravnati. Sicer pa brez zamer!

—r—

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Iz delegacij, čijih zborovanje je sedaj na Dunaju, ne sliši se nič kaj posebnih reči. Gotovo je samo to, da Ogri pojó hvalo ministru zunanjih zadev, grofu Kalnokyju, nekam jezé pa se zoper ministra skupne vojne, grofa Bylandta. Poslednji jim je premalo maddjarsk a ravno to, mislimo, še je za nj — hvala. Zborovanje bode delegacij najdalje do 24. no-

vembra. — Nekdanji vodja nemških konservativcev, knez Alfred Liechtenstein je postal ud gosposke zbornice. — Štajarski dež. zbor je sklican na dne 28. novembra v zborovanje a mi se nič ne veselimo tega zborovanja, kajti ta zbor v svoji sedanjosti nemški, liberalni večini nima nikjer sreče, ponemčevanje slov. ljudstva je še edino, na kar se zastopi ta liberalna gospôda. — Na Koroškem se je dirindej liberalcev zoper škofa, dr. Kahna, uže nekaj ugnal. Možem se pač odpirajo oči ter že uvideva sedaj liberalna gospôda, da se katoliški škof ne užene kar tako in že s kričem v kozji rog. — Na slov. Koroškem so imeli zadnje dni na večjih krajih povodenj, pravi se, da od leta 1851 ni bilo ondi take. Doli do Prevalj je bojda voda vse moste razdajala ali pa jim je vsaj več, manj škode naredila. — Sol, ki se dobiva na Koroškem iz c. kr. salin, bojda ni kaj prida gnajilo, ljudem zdi se škoda denarja za njo. — Mlado „tiskovno društvo“ v Ljubljani je prevzelo „kat. tiskarno in bukvarno“ v svoje roke. — Občina na Bledu ne dovoli poslej, da se ob nedeljah in praznikih toči žganje. To je moder sklep, vreden je vse hvale. — Ljubljana dobode o novem letu lastno hranilnico, „kranjska hranilnica“, doslej edina na Kranjskem, je v rokah mož, ki stojé prvi v vrsti nasprotnikov slov. ljudstva. — Okoli Koborida je nastala huda bolezen na očéh, pravi se ji egiptovska, loti se pa starih in mladih ljudi. Doslej je ondi še niso poznali. — Povodenj je bila tudi po Primorju na večih krajih, izlasti med Bolcem in Srpenco. Tam so hudourniki vse ceste porazdrli. — Med Ročem in Lupoglavo na Krasu se je odvalilo skalovje ter vsulo na železnico. Nesreče pa se ni izgodilo. — V Trstu se snuje slov. zabavno društvo. To je sicer lepo, toda ali bi se isto, slov. zabava, ne dalo doseči tudi v kakem doslenjem društvu? Več društev, več cepljenja moči. — Prodaja soli je v Pazinjskem okraju, po Istri, še jako pomanjkljiva, kmet je v časih ne dobi, kar mu je je treba, naj jim ponuja tudi drag denar za njo. Posl. dr. Vitežić je sedaj se obrnil do ministra za trgovino, naj se odpravi ta napaka. — Hrvaški sabor je letos skoraj po polnem v rokah „narodne stranke“, le-ta se pa klanja v vseh rečéh, kakor ji madjarska vlada velevala. Ljubo ji je torej tudi, da še naprej sodijo čez tiskovne pregreške ne porotniki, ampak navadni sodniki. — Tudi nekaj drž. posestev še je na Hrvaškem, sedaj naj pridejo na bobenj. Madjarska vlada hoče, prikimni tedaj „narodna stranka“! — Ogerska zbornica poslancev je segla ministru Tiszi v roko, ter je potrdila njemu na ljubo volitev Szechenyja v Kaposvaru. Szecheny je minister za trgovino a pri volitvi bojda ni dobil večine glasov. To je madjarska stara „pravda“.

Vunanje države. Zveza med Avstrijo, Nemčijo in Italijo — to je troje držav, za to se pravi ji tudi tripelalijanca — ni dete pöletne vročine, ampak velja že bojda sem od letošnje spomladi. Nam je prav. če je le vsem resnica z njo! — Ruski car pride prihodnje dni v Berlin ter obišče v tem cesarja Viljelma, ako ga najde še v vrsti živih. Človeku hodi pač lahko sum v misli, da se starčku ne godi več dobro, kajti preveč se „hvali“ te dni njegovo „zdravje“. — Nemčiji mudi se sila pri zidanju in popravljanju trdnjav ob ruskih mejah, to ne bode brez pomena. — Ruski minister za finance je v zadregah ter ne zna, od kod vzeti kacijh 50 milijonov, da plača obresti od drž. posojil. Denarja išče toliko doma na posodo in ni dvoma, da ga dobode. — Kakor gre glas, stopi tudi Turčija v zvezo srednje-evropskih vlad in če je na tem kaj resnice, potem je gotovo vsa zveza le proti Rusiji in kar tiče Nemčijo, proti Franciji. — Srbski kralj je imenoval 40 udov skupščine, drž. zbora, a vsi so možje mirne krvi. — V soboto bila bi Grška zbornica imela svojo prvo sejo, toda prišlo je bilo premalo poslancev in seja je bila torej še le včeraj, v sredo. No, možem se torej ne mudi v zbor. — V Italiji podpisuje se adresa, v kateri terjá katol. ljudstvo, naj se vlada spravi s sv. Očetom v Rimu. Adresa ima že nad 2 milijonov podpisov. Nič ni podoba, da ima sedanja vlada, Crispi, uho za ta glas ljudstva. — Med Italijo — doli v Afriki — in Abisinijo preprečuje Anglija vojsko ter je upanja, da jo prepreči. Če gre za pravo, nima ni Italija ni Abisinija veliko srea za vojsko, torej udaste se brž ko ne nasvetom angleške komisije. — V Franciji se kaže čedalje bolj, da ima ljudstvo vročo kri, več pa tudi ne. Hrup za voljo kupovanja „zlatih križcev“ je bil prvi hip velik, sedaj se pa kaže, da se še las nazadnje ne skrivi nikomur, najmanj pa Wilsonu, možu, ki ima srečo, da je zet predsednika republike, starega Grevyja. — Delalci, ki kopljejo v jamah na premog, odložili so v Belgiji krampe ter deli roke križem, češ, da se jim ne plačuje delo, kakor jim gre. Nereda pa še doslej ni bilo nikjer. — Na Angleškem dobiva liberalna stranka, Gladstone, več in več tal pod se. Uzrok je to, ker se ljudstvu tudi v Angliji dozdeva, da ravna sedanja vlada pretrdo z Ircei. O' Brienn, vodja Ircev, je zaprt ter ima v svoji ječi ležišče na trdi klopi. Ljudstvo škriplje z zobmi in ne bode dobro, če ne odjenja vlada k malu v svoji ljuti sili. — V Chicagu, v Ameriki, imajo v ječi moža, ki čuje na ime Lingg, te dni pa so našli pri njem 5 bomb polnih najmočnejšega dinamita. Mož naj bi bil z njim vso ječo izpustil v zrak, pa kaj, tako bil bi tudi on vzletel v zrak. Škoda pa bi ga bilo, zato je bil še stvar odložil.